

Korsgaard: Det ærede Medlem Hr. Boa synes at mene, at naar man giver visse Anvisninger paa, at Skatter kan udskrives paa den ene eller den anden Maade, saa er det derved givet, at man vil give den siddende Regering, hvad den behøver. Men dette er ikke Politik. Politik er at ville give Regeringen Skatterne paa et saadant Grundlag, at den kan modtage Grundlaget, og naar det ærede Medlem med samt sit Parti tidligere har stillet sig paa det Standpunkt ikke at ville gøre det, saa har de derigennem været Ministerstørmere, saa har de stillet sig fuldkommen paa Linie med de to Partier, som Gang paa Gang efter Evne har søgt at styrte Ministeriet. Det ærede Medlem Hr. Boa med Tilslutning af det ærede Medlem Hr. P. Munch synes at mene, at de kan stille Forslag om dette eller hint i Retning af Forsvar og sige til den højtærede Regering: I kan jo bare vente, I behøver jo ikke at gøre det til et politisk Spørgsmaal. Det forekommer mig at være højst besynderligt, at det ærede Medlem Hr. P. Munch vil lægge Navn til noget sligt — ja, jeg ved ikke, hvorledes jeg skal betegne det. At tro, at man, naar en Regering fremsætter Forslag af saa alvorlig Betydning som det, der her er Tale om, og samtidig erklærer, at denne Sag skal føres igennem alle Stadier, saa kan standse Forslagene, uden at der gaar Politik deri, det rummer en saa ubegribelig Naivitet i Opfattelsen, at jeg absolut ikke kan tro, at det ærede Medlem Hr. P. Munch virkelig kan tro paa, hvad han i denne Sag har sagt.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch vil sige, at det vil vise sig, at han har haft Ret i sine Udtalelser, naar Resultatet af disse Forhandlinger mulig bliver, at disse Forslag vedtages med en 2, 3, 4 Stemmers Majoritet. Men det er aldeles ikke sandt, hvad det ærede Medlem Hr. P. Munch dér siger, og det ærede Medlem maa jo vide, at han ikke taler Sandhed. Det ærede Medlem Hr. P. Munch maa jo vide, at paa den Maade, han fremsætter sine Udtalelser, giver han det Udseende af, at der bag Regeringen, i den Forstand at man vil yde saa og saa meget til Forsvaret, kun staar en Majoritet paa 2—3 Stemmer, medens det ærede Medlem meget vel ved, at de Medlemmer af det konservative Folkeparti, som i dette Tilfælde ikke følger — forhaabentlig — Fler-tallet, aldeles ikke gør det ud fra Synspunktet, at der her gives for meget. Det ærede Medlem Hr. P. Munch ved meget vel, at de gør det ud fra Synspunktet, at der gives for lidt. Og naar man skal spørge,

om Stemningen i dette Spørgsmaal er til den ene eller den anden Side, gaar det ikke an, som det ærede Medlem Hr. P. Munch gør, at undlade at give Agt paa, af hvilke Grunde man gaar til den ene eller den anden Side. Jeg maa derfor bestemt hævde, at det ærede Medlem Hr. P. Munchs Udlægning af en mulig lille Majoritet paa Regeringspartiernes Side er en fuldkommen urigtig Udlægning.

Holstein: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har ganske sikkert Ret i, at fra et sagligt militært Synspunkt kan den nu foreslaaede Nyordning jævnstilles med midlertidige Ændringer i den bestaaende Ordning af 1909. Men dels er det jo et Spørgsmaal, som slet ikke er blevet gennemdrøftet, om det ikke var muligt at naa til midlertidige Ændringer i 1909-Ordningen, som fra et militært organisatorisk Synspunkt slog mindre i Stykker end den Ordning. Regeringsmajoriteten nu foreslaar, dels er der den enorme Forskel, at den Ordning, som Sagkundskaben i Virkeligheden jævnstiller med midlertidige Ændringer i 1909-Ordningen, den ønsker Regeringsmajoriteten gjort endelig som Danmarks nye Forsvarsordning, medens midlertidige Ændringer i 1909-Ordningen er og bliver midlertidige Ændringer.

Endnu vil jeg gerne have Lov til at sige, at dersom der skal være nogen Mening i Begrebet Lovgivningsmagts Ret til Kontrol med Regeringen, saa er det en ufravigelig Betingelse, at Lovgivningsmagten faar effektiv Kontrol med de Lovforslag, Regeringen fremsætter paa de forskellige Omraader, hvor der udkræves en stor speciel Sagkundskab — Rigsdagsmænd kan ikke være sagkyndige paa ethvert Omraade —, og dertil kræves, at Lovgivningsmagten har uhindret Adgang til at indhente Oplysninger fra Regeringens sagkyndige Organer. Denne Kontrolret har Regeringsmajoriteten for sit Vedkommende ladet haant om, den har ikke ønsket at benytte den i det Omfang, den kunde. Det maa den om. Men den burde ikke have forhindret de Kolleger i Tinget, som ønskede denne Kontrolret benyttet fuldt ud, i at gøre dette.

Boa: Det var med stor Interesse, jeg hørte det ærede Medlem Hr. Korsgaard holde dette anskuelige Foredrag for mig yngre Politiker om, hvor meget man kan byde en anden politisk Fraktion, som man samarbejder med. Det forbyrser mig i allerhøjeste Grad, at dette, at man anviser andre Veje til at tage Skatterne — f. Eks.